

Věc C-510/08

Vera Mattner

v.

Finanzamt Velbert

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Finanzgericht Düsseldorf)

„Volný pohyb kapitálu – Články 56 ES a 58 ES – Darovací daň – Pozemek, na kterém je postavena nemovitost – Nárok na nezdanitelnou částku ze základu daně – Rozdílné zacházení s rezidenty a nerezidenty“

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. dubna 2010 . . . . I - 3556

Shrnutí rozsudku

*Volný pohyb kapitálu – Omezení – Darovací daň
(články 56 ES a 58 ES)*

I - 3553

Ustanovení článku 56 ES ve spojení s článkem 58 ES musí být vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která pro účely výpočtu darovací daně stanoví, že nezdanitelná částka ze základu daně v případě darování nemovitosti, která se nachází na území tohoto státu, je nižší, pokud dárce a obdarovaný měli v době uskutečnění darování bydliště v jiném členském státu, než nezdanitelná částka, která by se uplatnila, kdyby alespoň jeden z nich měl v téže době bydliště v prvně uvedeném členském státu.

obdarovanými-rezidenty, kteří nabyli takový majetek od dárce-rezidenta, jakož i obdarovanými-rezidenty, kteří nabyli ten samý majetek od dárce-nerezidenta, na straně druhé, nemůže, pokud jde o uplatnění nezdanitelné částky ze základu daně u tohoto nemovitého majetku, zacházet s těmito obdarovanými v rámci téhož zdanění rozdílně, aniž tím poruší požadavky práva Unie. Mezi těmito dvěma kategoriemi osob s ohledem na způsoby a podmínky výběru darovací daně totiž neexistuje žádný objektivní rozdíl v situaci, jenž by mohl odůvodnit rozdílné zacházení.

Vzhledem k tomu, že uvedená vnitrostátní právní úprava činí uplatnění nezdanitelné částky ze základu daně u dotyčného nemovitého majetku závislé na místě bydliště dárce a obdarovaného v době uskutečnění darování, představuje tedy vyšší daňová zátěž, které podléhá darování mezi nerezidenty, omezení volného pohybu kapitálu.

Takový rozdíl v zacházení nemůže být odůvodněn tím, že se týká situací, které jsou objektivně rozdílné. Pokud vnitrostátní právní úprava nečiní pro účely zdanění nemovitého majetku nabytého darováním a nacházejícího se v dotyčném členském státu rozdíl mezi obdarovanými-nerezidenty, kteří nabyli tento majetek od dárce-nerezidenta na straně jedné a obdarovanými-nerezidenty nebo

Krom toho, členský stát, na jehož území se nachází nemovitý majetek, který je předmětem darování, nemůže k tomu, aby odůvodnil omezení volného pohybu kapitálu vyplývající z jeho právní úpravy, namítat, že v jiném členském státě, jako je členský stát, v němž mají bydliště dárce a obdarovaný v době uskutečnění darování, existuje nezávisle na jeho vůli možnost, aby obdarovaný využil totožné nezdanitelné částky, která by mohla zcela nebo zčásti kompenzovat újmu, která byla posledně uvedené osobě způsobena tím, že se při výpočtu darovací daně splatné v prvním členském státu uplatnila nezdanitelná částka s nižší sazbou. Tak tomu je tím spíše, když členský stát, ve kterém mají dárce a obdarovaný bydliště, uplatňuje nižší nezdanitelnou částku, než je částka, kterou přiznává členský stát, na jehož území se nachází nemovitý majetek, který je předmětem darování, nebo stanoví hodnotu tohoto majetku na vyšší úrovni, než je úroveň určená posledně uvedeným státem.

Mimoto riziko obcházení daňových ustanovení o dědění tím, že se uskuteční několik souběžných darování, nebo tím, že se převede veškerý majetek určité osoby prostřednictvím postupných darování rozložených v čase, nemůže odůvodnit omezení nezdaniitelné částky, která se uplatní ze základu daně, pokud se toto riziko jeví jako čistě hypotetické. Co se týče možnosti následných darování, platí, že i když členský stát, na jehož území se nachází nemovitost, která je předmětem darování, má zajisté právo ujistit se, že daňová pravidla v oblasti dědění nejsou obcházena rozložením darování mezi týmiž osobami do několika částí, existuje riziko obcházení ve vztahu k darování mezi osobami, které nemají bydliště v tomto členském státu, stejně tak v případě, kdy je jednou ze stran darování rezident. Jelikož vnitrostátní právní úprava stanoví s cílem zamezit takovým rozloženým darováním nestanoví, pokud jde o darování, kdy je jednou ze stran rezident, možnost uplatnit nezdaniitelnou částku ve snížené výši, ale nanejvýš to, že nezdaniitelná částka v plné sazbě, pokud jde o taková darování, bude odečtena pouze jednou, a to od základu daně vyplývajícího ze součtu hodnot dotýcných darů, nemůže být uplatnění

nezdaniitelné částky ve snížené výši, pokud k darování došlo mezi osobami-nerezidenty, považováno za vhodný prostředek pro dosažení cíle zamezit takovému obcházení.

Dotčená právní úprava nemůže být odůvodněna ani nezbytností zachovat soudržnost vnitrostátního daňového systému, jelikož daňové zvýhodnění v členském státě, na jehož území se nachází nemovitost, která je předmětem darování, vyplývající z odečtení nezdaniitelné částky v plné výši od základu daně, pokud je alespoň jednou stranou darování rezidenta tohoto státu, není v tomto státě kompenzováno žádnou určitou daňovou zátěží z titulu daně darovací.

(viz body 28, 35, 38, 42, 44, 46, 48–51, 54–56 a výrok)